Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 349

fouent. Ipse est eñ manna: que nos victu celesti
ne in huius seculi itinere deficiamus recreat: ipse
petra que spiritalibus nos donis inebriat: que li/
gno cruc[is] percussa: poculũ nobis vite suo de latere
Joh.6. manauit. Unde dicit in euangelio. Ego sum pa/
nis vite. Qui venit ad me nõ esuriet: et qui credit
in me non sitiet vnq̃. Et congruenti satis figura
rum ordine: primo populus per mare saluatus est
ac sic ad cibũ manne: atq[ue] ad petrã mystici potus
peruenit: quia primũ quidem aqua regeneratio/
nis abluit: ac deinde ad participationẽ sacri alta/
ris: vbi redemptoris nostri carni ac sanguini com
municemus trãsmittit. Hec de mysterio petre spi
ritalis (a qua & primus pastor ecclesie nomen ac/
cepit: & in qua totius sancte ecclesie fabrica immo
bilis & inconcussa ꝑsistit: & per quam ipsa ecclesia
nascit[ur] & nutritur) latius exponendo dicere libuit:
quia solẽt arti[us] multo & aliquãdo dulci[us] inherere
cordib[us] audientiũ: ea que figuraꝝ antiq̃tate pre/
missa: sic demũ noua spiritaliter explanatione di/
lucidant[ur] q̃[uam] que sine vllis figuraꝝ exemplis: sim/
plici tantũ narratione credẽda vel agenda monẽ/
tur. Curem[us] autẽ fratres charissimi: vt hui[us] petre
presidio semꝑ adherẽtes: nulla labentiũ rerũ ꝯtra
rietate terrena: nulla blandiẽte serenitate: a fidei
firmitate diuellamur. Neglectis delitijs tempo/
ralibus: sola nos in presenti redemptoris nostri
dona celestia delectent: sola inter erumnas seculi
spes visionis illius consoletur. Recolamus seduli
egregiũ dauid prophete & regis exemplũ: qui cu[m]
in tantis regni affluẽtijs ac diuicijs: nullum ani/
me sue solatium posset inuenire: tandem ad super
na desideria erecto mẽtis intuitu: memor fuit dei
et delectatus est. Utq[ue] ad eandem eius visionem
peruenire mereamur: obstacula vitioru[m] que hãc
impedire solent: satagamus a nostro et corpore &
mente excludere. Neq[ue] eñ ad eum nisi rectis ope/
rum gressibus peruenitur: neque facies eius mũ/
da: nisi a mundis corde videt[ur]. Beati autem mũ/
Matt.5. do corde: quoniã ipsi deum videbunt. Quod ipse
nobis prestare dignet[ur]: qui hoc promittere dignat[us]
ihesus christus deus & domin[us] noster: qui viuit &
regnat cu[m] patre in vnitate spiritussancti per om/
nia secula seculorum. Amen.

In die sancti andree.

Matthei. iiij

In illo tempore am
bulans iesus iuxta mare galilee: vidit duos
fratres: simonem qui vocatur petrus et an/
dream fratrem eius mittentes rethe in mare.
Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Audistis fratres charissimi: q[uod] ad vnius
iussionis vocem petrus et andreas: re/
lictis rethibus secuti sunt redemptorem.
Nulla vero adhuc eum facere miracu/
la viderant: nihil ab eo de premio eterne retribu/
tionis audierant: & tamen ad vnum domini pre/
ceptum: hoc q[uod] possidere videbantur obliti sunt.
Quanta nos eius miracula videmus quot flagel/
lis affligimur: quantis minarum asperitatibus
deterremur: et tamen sequi vocantem contemni/
mus. In celo iam sedet: qui de cõuersione nos ad
monet. Jam iugo fidei colla gentiũ subdidit: iam
mundi gloriam strauit: iam ruinis eius crebrescẽ/
tibus districti iudicij sui diem propinquantẽ de/
nunciat: et tamen superba mens nostra non vult
hoc sponte deserere: quod quotidie perdit inuite.
Quid ergo fratres charissimi: quid in eius iudicio
dicturi sumus qui ab amore p̄sentis seculi nec pre
ceptis flectimur: nec verberibus emẽdamur? Sed
fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat:
Ad vocem dñicam vterq[ue] iste piscator: quid aut
quantum dimisit quipene nihil habuit? Sed in
hac re fratres charissimi: affectũ debemus pensa/
re potius q̃[uam] censu[m]. Multũ reliquit qui sibi ni
hil retinuit: multũ reliquit qui quãlibet parũ to
tum deseruit. Certe nos & habita cũ amore possi/
demus: & ea que minime habemus ex desiderio q̄
rimus. Multum ergo petrus & andreas dimisit:
quãdo vterq[ue] etiã desideria habendi dereliquit.
Multũ dimisit: qui cũ re possessa: etiã cõcupiscen
tijs renunciauit. A sequẽtibus ergo tanta dimissa
sunt: quãta a non sequẽtibus cõcupisci potuerũt.
Nemo igitur etiã cũ quosdã conspicit: multa reli
quisse apud semetipsum dicat. Imitari mũdi hu/
ius contẽptores volo: sed quod relinquã non ha/
beo. Multũ fratres relinquet[is]: si desiderijs terre
nis renunciatis. Exteriora enim nostra: dño quã
libet parua sufficiũt. Cor nanq[ue] & nõ substãtiã pẽ
sat: nec perpendit quantã in eius sacrificio: sed ex
quanto ꝓferatur. Nã si exteriorẽ substantiã ꝑpen
damus: ecce sancti negociatores nostri ꝑpetuã an
gelorũ vitã: datis rhetibus et naui mercati sunt.
Estimationẽ quippe precij nõ habet: sed tamẽ re/
gnũ dei tantũ valet quantũ habes. Ualuit nanq[ue] Luc.19.
zacheo dimidiũ substãtie: quia dimidiũ aliud ad
hoc iniuste quod abstulit: restituendũ in quadru/
plum reseruauit. Ualuit petro & andree: dimissis
rhetibus & naui. Ualuit et vidue duobus minu/ Matt.9.
tis. Ualuit alteri calicẽ aque frigide. Regnũ itaq[ue] Mar.12.
dei vt diximus tanti valet quantũ habes. Pensa Matt.10.
te igitur fratres quid vilius cũ emitur: quid cari/
us cũ possidet[ur]? Sed fortasse nec calix aque frigi/
de suppetit: qui indigenti prebeat[ur]. Etiã nobis se/
curitatẽ tũc promittit sermo diuinus. Redẽptore
etenĩ nato: celi ciues ostensi sunt qui clamarent.
Gloria in excelsis deo: & in terra pax hoĩbus bo/ Luc.2.
ne volũtatis. Ante dei nanq[ue] oculos nunq̃ est va
cua manus a munere: si arca cordis repleta est bo/
na voluntate. Hinc etenĩ psalmista dicit: In me Ps.55.
sunt de[us] vota tua: q̄ reddã laudationes tibi. Acsi
aperte dicat. Et si extenus offerenda munera nõ
habeo: intra memetipm tñ inuenio: quod in ara
tue laudis impono: quia nostra datione nõ pasce
ris: oblatione cordis melius placaris. Nihil vero
offert[ur] deo ditius bona voluntate. Uoluntas aũt
bona est: sic aduersa alterius sicut nostra pertimesce
re: sic de ꝓsperitate ꝓximi: sicut de nostro ꝓfectu
gratulari: aliena dãna nostra credere: aliena lucra
nostra putare: amicũ non ꝓpter mundũ sed ꝓpter
deum diligere: inimicũ etiã tolerare amando: nul
li quod pati nõ vis facere: nulli q[uod] tibi iuste impẽ
di desideras negare: necessitati ꝓximi non solum
iuxta vires cõcurrere: sed prodesse etiam vltra vi/
res velle. Quid ergo isto holocausto locupletius:
quãdo per hoc q[uod] deo immolat in ara cordis: ani
mã semetipsam mactat? Sed hoc bone volunta/
tis sacrificiũ deo nunq̃ plene persoluit[ur]: nisi mun
di huius cupiditas perfecte deserat[ur]. Naz quicq[ui]d

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0349
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG